

ПАМ'ЯТНО ІННУЛЕ-
200-річчя
НЕЗАЛЕЖНОСТІ ЗСА
100-річчя
АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНИ
— ВУДУМО МАБУТНЄ

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Свобода", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07308
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНІОСОЗУ: (201) 451-2300
з Нью-Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXIII. Ч. 120. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК, СЕРЕДА, 30-го ЧЕРВНЯ 1976 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, JUNE 30, 1976 No. 120. VOL. LXXXIII

У 35-ТУ РІЧНИЦЮ ВІДНОВЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ

35 років тому, Актом 30-го червня 1941 року у Львові проголошено відновлення української державності. Національні Збори встановили головою Державного Правління Ярослава Стецька.

„Волею українського народу Організація Українських Націоналістів під проводом Степана Бандери проголосила відновлення Української Держави... — голосні усім державний Акт. І український народ виявив свою волю по всіх містах і селах України, спершу великими маніфестаціями і масовими зібраннями та організаціями державного життя, а далі — збройною боротьбою.

Акт 30-го червня був проголошений у часі, коли Друга світова війна набрала найбільших розмірів і два вороги України — гітлерівська Німеччина і більшовицька Москва зударилися на українській землі з наміром загартувати Україну для себе, а український народ поневолили.

І тоді — у найважчій ситуації, між німецьким молотом і московським ковалом — український народ сказав своє слово — слово господаря української землі, і підняв прапор своєї державної самостійності.

І підняв свій меч — за свою свободу, за своє одвічне право бути господарем на своїй власній землі, за свою від нікого незалежну державу проти обох наїзників, проти обох загарбників, окупантів і поневолювачів.

Акт 30-го червня 1941 року відкрив найновішу сторінку історії наших визвольних змагань за ту саму велику мету: за самостійну соборну українську державу. Таку саму мету мав Акт 22-го січня 1918 року. Акт 1-го листопада 1918 року, таку мету мав Акт 22-го січня 1919 року, таку ж мету мав Акт 15-го березня 1939 року.

Акт 30-го червня був черговим історичним самостійним незалежним актом, був власнопідметним виявом волі українського народу самому творити своє життя на своїй власній землі і боротися за свою власну державу. Акт 30-го червня виключив ще одне кильце в безперерйому ланцюзі визвольної боротьби українського народу.

Український народ масовими маніфестаціями-зв'язками виразив і рішуче ствердив свою волю до самостійного життя. Власними силами і власним трудом широко розгорнув державне будівництво, з радістю, запалом і ентузіазмом взявся за роботу на всіх ділянках суспільного і державного життя. Увесь народ став до будови своєї держави.

І хоч німі злікидавали Українське Державне Правління і застосували супроти українського народу політику терору і винищення, розстрілюючи і засилаючи в тюрми і кайдани цілі борці народу, — Акт 30-го червня ворог зацїпяти не зміг. В обороні своєї, потоптаної окупантами, волі став український народ. На насильство відповів боротьбою, створюючи Українську Повстанську Армію, що під керівництвом Головного Командира сл. п. ген. Романа Шухевича — Тараса Чупринки — злилося, воєм і кров'ю перетворювала в дійсність ідею 30-го червня, випишуючи золоті сторінки в історію визвольної боротьби України.

Доба української історії, розпочата 30-м червня 1941 року, триває. Боротьба йде далі — в різних формах, різними способами і засобами і на різних відтинках многогранного життя. До боротьби стає третє українське покоління, піднявши високо вгору прапори і ідеї 1918 і 1941 рр. — і хоч „ім північні вітри гудуть, і сини замітають путь, а воно ідує безупинно"... „Покотилася лавіна, і де в світі та сила, щоб в бігу її спинила!" (Іван Франко).

І ця боротьба йтиме так довго, аж український народ стане господарем і володарем своєї землі і своєї долі, здійснюючи заповіт Шевченка — „в своїй хаті — своя правда і сила і воля!"

Відмічуючи 35-річчя Акту 30-го червня 1941 року, схилимо голову і віддамо нашу глибоку пошану тим всім, хто йшов в боротьбі за українську державу, що вали на різних полях за те, щоб жив і був свободний український народ. Одностайно маніфестуємо нашу єдність з українським народом на рідній землі, нашу повсякчасну готовність допомагати йому в боротьбі і нашу рішучість разом з народом йти і діяти до нашої великої мети.

На цьому шляху боротьби впади й задуть воїни. Во „шлях звільнення кожної нації густо кропить кров'ю. Нашою — так само. Кров'ю чужою і своєю. Ворожою і рідною. Кров'ю закінчує глибокі процеси національних емоцій, усвідомлення, організаційної праці, ідеологічної творчості, всього того, що нація і іраціонально використовує для ствердження свого права на державне життя" — писав Симон Петлюра. Прапори боротьби бере в свої руки молоде покоління. Вирощені на крові і жертві своїх батьків, на боротьбі ОУН-УПА, вони відважно й сміло продовжують початі й незавершені їхніми попередниками діло: та сама ідея, ті самі прапори, та сама ціль — незалежна українська держава.

„Народ мій є, народ мій завжди буде, ніхто не перекреслить мій народ!" — кличе Василь Симоненко. — „Будемо битись!" — закликає Валентин Мороз.

На місцях впади статую нові борці. Їхніми трудами, жертвами, посвятотою, завзяттям живе і кріпшає українська нація. Кріпшає для завітної перемоги, яка напевно прийде! „Прийде той час. Істотою цілою ми чужим хід його..."

„Та прийде час і ти огнистим вогнем Засядиш у народів вольних колі, Трусиш Кавказ, енергешся Бескидом, Покотиш Чорним Морем гоми воли, І глинош як газан домогнеть По своїй хаті і по своїм полі!"

— пророкував Іван Франко. І так буде! Акт 30-го червня 1941 року стоїть на полум'янім дорозі до нашої держави на шляху походів української нації до її мети!

Вічна слава впаши Героям української визвольної боротьби! Хай живе, бореться і перемагає український народ! Хай живе Українська Самостійна Соборна Держава!

В Ролі Івана Франка і Симона Петлюри 30-го червня 1976 року

МЕМОР БІМ БУДЕ ГОЛОВНИМ ПРОМОВЦЕМ НА ВІДЗНАЧЕННІ „ТИЖНЯ ПОНЕВОЛЕНИХ НАРОДІВ" БІЛЯ СТАТУСІ СВОБОДИ В НЬО ЙОРКУ

Нью-Йорк, Н. Й. (в.д.) — Посадник Нью-Йорку Абрагам Бім буде головним промовцем на відзначенні „Тижня Поневолених Народів", що відбудеться в неділю, 11-го липня 1976 р., в 1-й 1-й по полудні біля Статуї Свободи в Нью-Йорку.

Цьогорічне свято влаштує Американський Комітет 200-річчя за Незалежність Поневолених Народів, з Крайовим Комітетом Поневолених Народів та Американською Федерацією Праці Індустриальних Організацій (АФІ-КІО), що є двома головними та рішальними силами цьогорічного відзначення.

З промовами виступлять також сенатор Джеймс Болл, губернатор Нью-Джерсі Брендан Бірн, заступник губернатора Нью-Йорку Мерієн Крусак, посадики Чикаго Річард Деллі, конгресмени Джеймс Деланей і Маріо Біяджі і д-р Ку Ченг канг, почесний голова ВА-КЛ та визначний китайський державний муж, що прибуває на це свято з Тайваню.

Проф. Лев Е. Добрянський, президент УККА та голова Крайового Комітету Поневолених Народів, виголошить вступне слово.

Підтримка Американських Професійних Спільнот

Від часу, коли Конгрес ЗСА 17-го липня 1959 р. схвалив резолюцію про „Тижень Поневолених Народів", це перший раз, що така могутня організація, як АФІ-КІО бере активну участь в тих відзначеннях. Співпраця з американськими робітничими юні — це результат довгих переговорів, які вів проф. Л. Добрянський з провідниками АФІ-КІО у Вашингтоні.

Перші організаційні збори відбулися 22-го травня 1976 р. в Нью-Йорку, в яких взяли участь Майкл Манн, районний директор, та Хозе Лиспез, організатор, оба з АФІ-КІО; проф. Л. Добрянський, Л. Едвардс, секретар Американської Ради для Світового Миру та д-р Володимир Душин, редактор „Українського Квартальника".

В БЕРЛІНІ РОЗПОЧАЛАСЬ КОНФЕРЕНЦІЯ ЕВРОПЕЙСЬКИХ КОМУНІСТІВ, БРЕЖНЕВ ВІДВУВ РОЗМОВУ З ТІТОМ

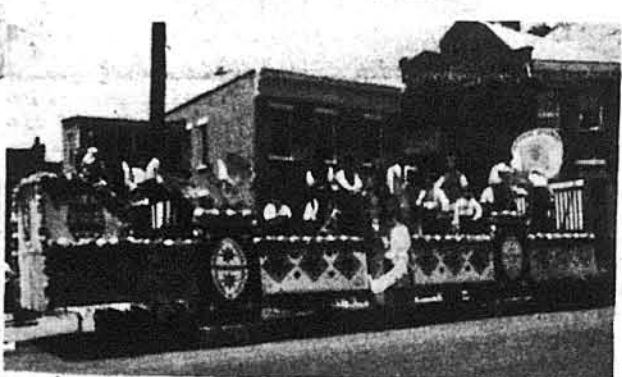
Берлін. — Асоціє і е д Пресс інформув, що у вівторок, 30-го червня ц. р., у Східному Берліні розпочалася у „піднесеному настрої" конференція європейських комуністів, яку деякі європейські комуністичні лідери уважають „початком нової ери у відношенні комуністичних партій до московського центру" і яка мала б започаткувати „нову еру у світовому комуністичному русі". Ця „ера" мала б полягати в тому, що деякі комуністичні партії, головні західні країни, одержать право формувати свою власну, незалежну від Москви, політику і „йти власним шляхом до комунізму", чого домагався і що проповідував від 1948 р. сьогоднішній президент Югославії Броз-Тіто, який не брав участі в минулих конференціях, опонуючи проти формули „пролетарської інтернаціоналізму" і союзу між комуністичною і югославською делегаціями та приватної аудієнції Константина Катусева у президента Тіта і підписання відповід-

СИМПОЗИОМ УКРАЇНСЬКОЇ НАУКИ У 200- І 100-РІЧЧЯ

Вашингтон. (М. Ч.) — Науковий симпозиум, що його влаштували: Наукове Товариштво Шевченка, Українська Вільна Академія Наук і Гарвардський Студентський Центр, при співпатронаті Відділу Канонічного Права Католицького Університету Америки, відбувся тут у п'ятницю 25-го червня ц. р. у Вашингтоні, в приміщенні цього ж університету (Колдвелл Голл). Симпозиум тривав цілий день і на ньому виступило дев'ять доповідачів з різних ділянок, які ілюстрували культурний вклад української громади у американське життя за 200 років незалежності ЗСА і 100 років українського поселення у цій країні. Основну організаційну працю у влаштуванні цієї наукової конференції виконав окремі Комітет Н-ТШ, під головуванням о. д-ра М. Войнара. Комітет працював три-чверті року, розвинувши співпрацю з У-ВАН і Гарвардським Центром. До названого Комітету для відміни 200 років Америки і 100 років українського поселення в ЗСА окрім о. Войнара, як голови, входили: д-р І. Головинський, д-р Л. Гой, д-р В. Третьяковський і д-р М. Вацик. Відповідний Комітет УВАН спершу очолював д-р Фішер, а по його

резигнації, д-р Ю. Федішин. Науковий симпозиум Н-ТШ, УВАН і Гарвардського Центру був складовою частиною великих святкувань 200-річчя і 100-річчя, що його організував Український Крайовий Комітет з рамені УККА в тиждень від 20-го до 27-го червня ц. р., про що широко звігувала „Свобода". Саму наукову конференцію в просторій залі Католицького університету відкрив тоді о. год. 11 і 15 хвилин о. д-р М. Войнар, голова згаданого Комітету Н-ТШ, відчитавши привіт від президента Форда і Блаженнішого Патріярха Йосифа та коротким словом представивши вклад українців в суспільне і культурне життя Америки. Перше — говорив о. д-р Войнар, — прибули з України селяни і робітники, які багаторазово в американське господарство, зокрема своє господарство в сільському господарстві, промислі і транспорті. Вони принесли зі собою віру, звичай і мораль. Згодом нові прищельці, разом з попередніми, osiąгнули успіхи через науку і ознайомлення з обставинами та численно заповнили американське професійне життя сотками лікарів, інженерів (Закінчення на стор. 3-й)

Українці Трой відзначили 200-ліття ЗСА

Український парадний віз під час походу в „Параді Дня Прапора" в Трой.

Трой, Н. Й. — (І.Д.) — Українсько-Американський Комітет для відзначення 200-ліття ЗСА і 100-ліття українського поселення в Америці, створений заходом Відділу УККА, при співпраці обох наших парафій, підготував участь українців у „Параді Дня Прапора", що відбулося тут 13-го червня. Голова Ю-Вільного Комітету мгр А. Дурбак, заступник інж. В. Базар, секретар мгр. Т. Дурбак, члени: Р. Гарасимак, голова Відділу УККА, інж. М. Герц, В. Колодій і Я. Складрик. Почесний член о. І. Куліш, парох Святомиро-лавської парафії УПЦ. Комітет подав про гарний український парадний віз („флов"), що був прикра-

Відбулася єрейська похорони св. п. о. Йосифа Скульського

Норфолк, Конн. (Л. В.) — Тут, у шпиталі, по довгий недуг, помер у ранніх годинах у п'ятницю, 25-го червня, св. п. о. мовс. Йосиф Скульський, капелян Української і Бразильської та Австрійської армій, добрий душпастир багатьох українських католиків протягом його майже п'ятидесятирічного священства, парох в останньому часі української католицької церкви Царя — Хреста в Востоні, осиротивши сина інж. Андроника з родиною. Близько й дашу рідно та велику українську громаду, для якої жертенно й відважно працював, завжди повний невчужного оптимізму, пошесті й доброї волі для всіх.

Архирейський Парастас і Панахиду відслужив Владика Йосиф Шмондок, Єпископ Стімфордський в неділю в катедральному храмі св. Володимира в Стемфорді, Конн., при відкритій домовині Покійного. Асистували (Закінчення на стор. 3-й)

ЦЕНТРАЛЯ КУК КООРДИНУЄ АКЦІЮ ОБОРОНИ ВІРІ І ХРИСТОВОЇ ЦЕРКВИ В УКРАЇНІ

Вінніпег (КУК) — У справі координації на терені Канади акції „Оборони Віри і Христової Церкви в Україні" відбуло у Вінніпегу 22 червня 1976 засідання Екзекутивної Президії КУК при співучасті Владика Митрополита Максима Германюка від Української Католицької Церкви, Митрополита Андрея в асисті о. ред. Т. Міненка від Української Греко-Православної Церкви і проп. І. Р. Ковалевича від Українського Євангельського Об'єднання. На цьому засіданні прийняли домовленість, що координацію акції оборони

переводить Екзекутивна Централь КУК при співучасті представників українських Церков, по двох репрезентантів від УКЦ, УГПЦ і У-ЄО. В рамках цієї акції передбачається підготувати спеціальний меморіал, який в серпні делегатія Централь КУК вручить прем'єр-міністрові П. Е. Трудю з домаганнями, щоб уряд Канади, як сингнатор міжнародних конвенцій про пошанування прав людини, іменем українців Канади виступив на форумі Об'єднаних Націй в обороні свободи віри і правного визнання Українських Церков: Православної, Католицької і Євангельських згрупованих в Україні під совєтським режимом.

Рівночасно рішено звернутися до Провінційних Рад, Відділів і Представництв КУК в Канаді із закликом перекласти у співпраці з українськими Церквами по всіх українських церквах Канади, а зокрема в столицях українських церковних епархій, публічні зібрання в обороні віри і Христової Церкви в Україні, що можливості в неділю, 26 вересня 1976 р.

В неділю 3-го жовтня 1976 р. передбачено відбутися в столиці українських митрополіт Вінніпегу Всеканадську Маніфестацію з відправою спільного Молєбня при участі Ієрархів і Провідів українських Церков та запрошених представників не-українських Церков. До участі в цій маніфестації рішено запросити прем'єр-міністра Канади і використати всі засоби масової інформації для переведення якнайширшого освідомлення про значення цієї дуже важливої справи.

Владика Лостен інтерв'ював у справі приїзду Патріярха Йосифа до Філадельфії

Філадельфія. — Український Євхаристійний Комітет Філадельфійської Митрополії повідомляє: У зв'язку з труднощами щодо приїзду Блаженнішого Кир Йосифа до Філадельфії, щоб взяти участь у 41-му Міжнародному Євхаристійному Конгресі, голова Українського Євхаристійного Комітету Преосв. Кир Василь Лостен інтерв'ював у суботу 26-го червня 1976 р. в готелі 6-й вечора в Апостоль-

ській Делегатурі у Вашингтоні, прохачучи Апостольського Делегата Впреос. Архиспископа Жана Жадю перерішити у Ватикані справу перешкод щодо приїзду Блаженнішого Кир Йосифа до Філадельфії та прохати відповідні урядові чинники цю справу полагодити, бо українські католики сподіваються і очікують участі Блаженнішого Кир Йосифа в Міжнародному Євхаристійному Конгресі...

КУК продовжуватиме свій „Студентський Прокст"

Вінніпег (КУК). — Українські студенти, під спонзоруванням Централь КУК, цього літа знову звернуться на адреси українців в різних містах Канади із запитаннями в таких справах, як: політика багатокультурності, збереження і розвиток української мови й культури, участь в українських організаціях і клубах, і т. п. Ціллю того студентського проксту КУК є утримувати безперервний зв'язок з українською громадою, а зокрема з тими українцями молодшої генерації, які дотепер з різних причин не включились в життя української громади в Канаді.

АНТОНІО РОМАЛЬО ЕАНАС ОБРАНИЙ НА ПРЕЗИДЕНТА ПОРТУГАЛІЇ

Лісбона, Португалія. — У президентських виборах, які відбувалися тут в кінці минулого тижня, переміг великою більшістю голосів і тим самим був обраний на президента Португалії Антоніо Ромальо Еанес 41-річний військовик, шеф генерального штабу армії, великий прихильник правопорядку, безпеки і політичної свободи. Другим кандидатом, який після Еанеса здобув найбільше голосів, був майор Отелу Сараїва де Карвалью, кандидатура якого висунули ліві угруповування. Комуністичний кандидат Октавіо Пато одержав тільки 7.58 відсотків голосів, що було великим ударом по престижі не тільки самого кандидата, але в першу чергу Комуністичної партії, яка в квітні у парламентарних виборах

св. п. о. Йосиф Скульський

здобула була 14.42 відсотки голосів. Теперішній прем'єр-міністр Хозе Піянеїро де Азеведо, який тиждень перед датою виборів захворів на серцевий удар, одержав із симпатію до його особи 14.36 відсотків голосів. Тому, що ген. Еанес одержав майже 70 відсотків усіх голосів, він не потребуватиме ставати до поновного голосування проти Карвалью і буде вже 5-го липня запросянений на президента Португалії на окремій святоточній церемонії. На пресовій конференції, яка відбулася безпосередньо після оголошення результату голосування, ген. Ромальо Еанес заявив, що він звернувся до лідера Соціалістичної партії Маріо Сореа, щоб він зайнявся зформуванням нового кабінету і щоб перейняв на себе обов'язки прем'єр-міністра.

СВОБОДА SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Ціна: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНС 65¢ м.с. За кошту зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Свободу".

Статті і листи, підписані авторами, не можуть відкликати. Редакція не несе відповідальності за зміст листів, наданих на потреби матеріалів. Авторі, які не бажають, щоб їхні матеріали були використані в інших виданнях, слід вказати це. Редакція не несе відповідальності за зміст оголошень. За зміст оголошень Редакція не відповідає. P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Насильство і терор

Повідомлення в газеті „Нью Йорк Таймс" про неспокій в Грузії і про превентивні заходи, що їх задумує сповістувати Москва для придушення грузинського націоналізму, „ідеологічного відхилення, перекруטה, буржуазного думання, релігійних пересудів" тощо, свідчить про те, що Кремль тривожиться не тільки за боротьбу поневоленого Московського народу починає набирати загрозливих для імперії розмірів. Повідомлення, що Центральний Комітет Компартії СРСР знову не вірить у спроможність місцевих апаратуристів і що сам перебрив ініціативу для придушення руху спротиву в Грузії, свідчать також про дальший розлад совєтської системи у тій кавказькій республіці, яка ніколи не переставала чинно боротися за свою свободу і самостійність від часу, коли її волю і землю потоптали чобітьми російської імперіалістики. Це також свідчить про існування терору і безправства, що ними послуговується КІВ у відносинах до місцевих патріотів, який тільки за підозріння приналежності до націоналістичної організації, без жодного доказу і документів, домагається засаду грузинських борців на довготермінові речення в'язниці і висилки в концтабори поза Грузію. Нездатна заробити платні, важкі економічні умовини, брак харчів і дорожнього змушують місцеве населення вдаватися до незаконних засобів, щоб тільки знайти можливість прожитку, але влада, замість підняти життєвий стандарт населення і поправити економічне становище „республіки", переводить масові арешти серед населення, якому закладає „спекуляцію, розкрадання державного майна, перекруטה" і подібне. При тому жертвами арештів і переслідувань стають в більшості люди, що займають незначні місця у партійній і господарській машині, а ставлення Москви, які такі справді здійснювали протизаконні проступки, дали залишаються на своїх становищах, або їх тільки переслідують на інші місця, замінюючи тим самим слід по їхніх беззаконнях.

Кожний громадянин СРСР знає, що під „перевихованням трудящих" і „поборою буржуазної ідеології" в Грузії Москва розуміє. Прийде новий терор російських окупантів і їхніх спомогачів, жертвами якого будуть найбільш свідомі патріоти своєї батьківщини і всі ті, які висловлювали своє застереження супроти російської присутності чи виступали в обороні людських і національних прав. Але саме існування такого стану у Грузії і боротьба грузинського народу, як також інших поневолених в СРСР народів, свідчить про безглуздість совєтських намагань створити „нову історичну спільність людей", так званій „радянський народ", як також стає безглуздою сама система і далі існування російської імперії, що держиться на поверхні життя при допомозі насильства і терору.

Спомагачі народодовбивства

На превеликий жалі, таких спомагачів кожному — московському народодовбивству у відношенні до поневолених не-російських народів не бракує і у вільній Америці, яка в цьому році відзначає 230-річчя свого зриву проти тирани. Совєтській політиці народодовбивства сприяє державний департамент інструкцій Сонненфельда для американських дипломатів Східної Європи, щоб вони сприяли „більш природним і органічним зв'язкам" тих країн з народодовбивством з Кремлем, такий народодовбивчий політиці Кремля посередньо допомагають ласі на заробітки американські продуценти різних промислових виробів, включно з такими, що мають стратегічне значення. Спомагачами кремлівських народодовбивців є на свій лад і такі посередники формально культурного обміну, а фактично культурного обману, як концертові бюро Гюрока, які — як відомо з рекламних повідомлень — влаштує тепер в Центрі Лінкольна „Російський Фестиваль", прем'єра якого відбулася в понеділок, 28-го червня, та який триватиме до половини липня.

Фестиваль цей є точним відзеркаленням совєтської народодовбивчої політики „злиття націй". Його режисером є Ігор Мойсєєв і в ньому виступають: хор і танцюристи Пятницького, Українські Танцюристи Вірського, Грузинські Танцюристи і навіть „совєтські" ескімоси. Очевидно, що виступи цього „російського фестивалю" мають найкращу оцінку американських рецензентів.

Можна вірити словним запевненням представників Бюра Гюрока, що, називаючи імпрезу „Російським Фестивалем", вони не думали образувати чи понижувати українців чи грузинів. Але вони це вчинили, і вчинили далеко більше, бо ради заробітку у вільній Америці служать народодовбивчим цілям Кремля.

В Анголі засудили одного американця і 3 британців на кару смерті

Люанда, Ангolia. — В понеділок, 29-го червня ц.р., закінчився тут суд над 13-ма чужинцями, які брали участь у громадянській війні в Анголі по боці антикомуністичного руху за повне визволення Анголі і були опісля перехоплені комуністичними партизанами. Так званий „Народний революційний трибунал" засудив американця Данієля Гергарта і трьох британців на кару смерті через розстріл і 9-ох інших підсудних на довготермінові речення в'язниці. Державний департамент ЗСА засудив поступування суду, бо, як говориться у протестній ноті ЗСА, підсудні не були свідомі свого акту. Також

Владика Мстислав, Митрополит

ДОПОМОЖИ НАМ, БОЖЕ

(Слово-молитва у Вашингтоні біля пам'ятника Т. Шевченкові 26-го червня 1976)

Боже Великий, що в Святій Тройці перебуваєш! Ти всесильний керуєш стежками життя кожної людини та визначуєш її місце й обов'язки у людській збірності. Випробуєш Ти й кожний народ та обтяжуєш його посыланнями для свого задання. У Твоєму світобудівництві. Ти, Всемилий, визволяєш людину із життєвих злиднів і неволі власних недосконалостей. Таким самим піклуванням Ти оточуєш все людство і кожний народ окремо. Твоє божественне Провидіння, як вічний смолоскип, показує людині й народам шлях до самоочищення й удосконалення. Ти, котрий на чолі Своїх заповітів поставив обов'язок любові людини до людини, цим самим виявляє, якими повинні бути міжлюдські взаємини та взаємини народу з народом. По-благословенню ж і нас, що отут зібрався в ім'я Твоє, та допоможи нам вчутися в сучасну страшну добу всього людства й усвідомити, якими стежками повинні йти у далі буття, щоб визволити сучасний світ із безодні смутку, сліз і розпачі!

Ми знаємо, що тяжкий життєвий шлях людини і народу веде часто через довгі роки Твого випробування і тільки у відомі тільки Тобі пори Ти посилася Свого провидіння — визволити. Так було з народом Ізраїля, який Ти визволив із неволі, пославши йому Мойсея. Так Ти визволив із духовної неволі український народ, пославши йому князя Володимира, а пізніше, в добу тяжкої духовної й національної скрути, Тараса Шевченка. Так Ти визволив від братовбивчої борні й кровопролиття народ цієї країни, пославши до нього Твого оборонця — Джорджа Вашингтона, вклавши йому водночас у серце й розум скрижаль нового й праведного закону. Цю скрижаль, як дорожничий скарб, перебрали з його рук також Твої обранці й передавали його з покоління в покоління американської нації. І так довго, як довго той закон виконували з Твоїм іменем у серці й розумі та в поточній дії. Америка була провідником людства та визволяла світ від лютості й виснаження. Цю славу в історії цієї країни добу започаткувала американська нація 200 років тому та, на превеликий жалі і біль, не довела її до сьогоднішнього дня. Важко вимовити, але навіть імені Твого не вільно згадувати і молитися до Тебе в такій добродійній у житті людини установі, як школі, що десятиліттями виховувала американські покоління у свободолобії й пошані людини до людини. Цим беззирством знехтував а Твоє початкову заповідь і, як наслідок, 200-ту річницю проголошення своєї державної незалежності американська нація зустрічає на зру-

шених фундаментах свого суспільного і державного ладу. З сумом приходиться ствердити, що трагічний процес зрушення тих фундаментів посилює собою злиднів і безвідповідальності тих елементів в американському суспільстві, єдиною метою яких є — запровадити в Америці такий соціальний устрій і таке тоталітарне підпорядкування людини державі, як це має місце у людо-ненависницькій Москві, яка невинно стримить до поневолення людини й заволодіння цілим світом.

— + —

200-та річниця американської державної незалежності збігається у часі з 100-літтям прибуття до цієї країни перших українських поселенців, що їх соціальні злидні та релігійні й національні переслідування змусили шукати кращої долі у чужому світі. Цю кращу долю знайшли передусім ті, що їх приютити свободолобії З'єднаній Стейт Америки. Число їх постійно збільшувалося, а хвиля допливу нових вигнанців із рідного краю ставала все частішими, бо з року на рік, особливо у цьому, в рідних краях і вільній Америці, виходило XX століття, наростає утиск і знущання над українським народом на нашій, що досі поневоленій Україні. Саме у цьому столітті, Москва вирвала з його гущі вже мільйони і на цьому не стала, а, навпаки, тепер з ще більшою негідною ненавистю жорстоко поспішає знищити наш народ, як націю. Саме тому мільйон наших братів і сестер, що їх Боже Провидіння оселило в свободолобній Америці, прийняв це оселення, як Твій, Бо-

В. Дідюк

У 35-річчя проголошення відновлення Української Державності

У цьому році проминає 35 років з того часу, коли Актом 30-го червня 1941 р. проголошено у Львові відновлення української державності. Головою Державного Правління став Ярослав Стецько. Акт 330-го червня проголошено в часі, коли Друга світова війна набрала найбільших розмірів, і два вороги України — гітлерівська Німеччина і більшовицька Москва зударилися на українській землі з наміром загартувати Україну для себе, а український народ обернути в рабів.

І краще тоді — у найважчий ситуації, між німецьким молодим і московським ковалом — український народ сказав своє слово — слово господаря української землі, і підняв прапор своєї державної самостійності.

„Волею українського народу Організація Українських Націоналістів під проводом Степана Бандери проголосила відновлення Української Держави" — голосив усім державним Акт, і український народ спонтанно прийняв його та виявляв свою волю по всіх містах і селах України спершу великими маніфестаціями і масовими злиднями та організаціями державного життя, а далі — збройною боротьбою, піднявши свій меч за свободу, за своє право бути господарем на своїй власній землі, за свою вільну державу. Підняв меч проти обох нацизмів, проти обох загартуваних, окупантів і поневолювачів. Акт 30-го червня відкрив найвищу сторінку історії наших визвольних змагань за ту саму велику мету: за самостійну соборну українську державу. Таку саму мету мав Акт 22-го січня 1918 р. Акт 1-го листопада 1918 р., Акт 22-го січня 1919 р. та Акт 15-го березня 1939 р. Найважливішим історичним фактором є, що Акт 30-го червня був самостійним незалежним українським актом був власнодіяльним виявом волі українського народу самому творити своє життя на власній землі і боротися за свою власну державу. Акт 330-го червня залишився як одну велику сторінку історії боротьби українського народу за своє визволення.

Український народ масовими маніфестаціями-злиднями виразно і рішуче ствердив свою волю в чині ОУН під проводом

же, дар у найтяжчу годину їхнього життя. Згодом у їхніх серцях зросла любов до новопридбаного батьківщини і до своєї любові до неї вони підтвердили тяжкою працею у внутрішньому будівництві української держави та жертвою свого життя й крові, обороняючи її найбільшій скарб — свободу поза її межами.

На протязі минулих 100 років українська громада в Америці не тільки користувалася дарованим Тобою цією країною волі та доброту й достатків, але постійно збагачувала скарбницю її культурних надбань скарбами, якими Ти, Боже, обдарував українську націю. Українці (Закінчення на стор. 3-й)

Степана Бандери та істнувалою одностороннім плебісцитом ствердив свою волю до самостійного життя, та власними силами і власним трудом широко розгорнув державне будівництво. Запал і радість присвчували ентузіазму праці на всіх ділянках суспільного і державного життя, до якого став увесь народ.

Це вже не мало суттєвого значення, що німці злидали Українське Державне Правління і, що застосували супроти українського народу політику терору й винищення. Акт 30-го червня ворог знищити не зміг, бо народ проголосив нації і світові — за що він бореться в обороні своєї, потоптані окупантами, волі.

На насильство відповів боротьбою, створюючи Українську Повстанську Армію, що залізом, вогнем і кров'ю перетворювала в дійсність ідею 30-го червня. Ніхто інший, тільки УПА під командуванням ген. Романа Шухевича-Чупринки, заст. міністра Українського Державного Правління, пізніше Голови Проводу ОУН і Голови Генерального Секретаріату УГВР, при політично-управляючій і організаційній ролі ОН, була цією мілітарно-політичною і революційно-національною силою, яка на опованованій нею території України і потенційно в усіх Україні творила політичну дійсність нації. Відмічуємо 35-річчя Акт 30-го червня 1941 р., пам'ятаймо, що доба нової української історії, розпочата ним, триває. Проходить вона у різних формах, різними способами і засобами і на різних вітнінках багаторічного життя. Ми впевнені, що ця боротьба втратить довго, аж український народ стане господарем і володарем своєї землі і своєї долі, здійснюючи заповіт Шевченка — „В своїй хаті — своя правда і сила і воля".

Тому у цю велику річницю схилим наші голови і віддамо глибоку пошану всім тим, що впали в боротьбі за те, щоб жив і був соборним український народ. Одночасно маніфестуємо нашу єдність з українським поневоленим, проте, нескореним народом на рідній землі, нашу повсякчасну готовість допомогти йому в боротьбі та разом із ним прагнути до великої мети.

На цьому шляху падали й падають воїни. Бо „шлях звільнення кожної нації густо кропить кров'ю. Нашою — так само. Кров'ю чужою і своєю. Ворожою і рідною. Кров закінчує глибокий процес національної емоції, усвідомлення, організації праці, ідеологічної творчості, всього того, що нація і свідомо і іраціонально використовує для ствердження свого права на державне життя", казав Симон Петлюра.

На місці впадливих стають нові борці. Іхніми трудами, жертвами, посвоятою, завзятою живе і кріпшає українська нація. Кріпшає для завітної перемоги, яка напевно прийде.

Україна ніколи не погодиться зі станом поневолення! Акт 30-го червня 1941 р. стоятиме пошанним дороговказом на нашому шляху до України українського народу до її мети!

СПІВЦІ СТІЛЕЦЬКОЇ СЛАВИ

(Світлий пам'яті Романа Купчинського)

Відійшов у кращий світ останній з трьох співців — Бандери Українських Січових Стрильців — Роман Купчинський. Усі три спочили вічним сном не на рідній землі, а на американській. Перший з них, Михайло Гайворонський, помер 1949 року в Нью Йорку, другий, Лев Лепкий, в 1972 році у Трентоні, а тепер, 10 червня, — останній із цієї трійки, Роман Купчинський.

Усі три були відомими творцями тактів і мелодій стрілецьких пісень, в яких оспівували героїські діла і невдачі, долю й долю, а також романтичні картини з воєнського життя відродженого українського війська — УСС-ів.

Іхні пісні відомі й співають усі, де тільки вільно лунає українська пісня. Іхні пісні стали вже народними українськими піснями, а автори призабулися, — так як з кожною народною піснею, що з роками забувається і автора слів і автора мелодій. Часто на програмках співаків виступає не податок автора пісні, йде вона в люди, скриваючись під заголовком „народна пісня".

Щоб пригадати сучасним і майбутнім авторам стрілецьких пісень, що їх створив Роман Купчинський, подаю заголовки більше відомих пісень: „Ой, там при долині", „Човен хитається", „Гей, там у Вільхівці", „Не сміє бути в нас страху", „Вдарай мечем" та багато інших. Р. Купчинський є також автором пісні „Боже Великий", яка стала релігійно-національним гімном, а також текстом „Ода до пісні" (Пісню Велика, рідна пісню), до якої музику для хору оклав В. Безкоровайний. Усі ці пісні були в нас страху", „Вдарай мечем" та багато інших. Р. Купчинський є також автором пісні „Боже Великий", яка стала релігійно-національним гімном, а також текстом „Ода до пісні" (Пісню Велика, рідна пісню), до якої музику для хору оклав В. Безкоровайний. Усі ці пісні були в нас страху", „Вдарай мечем" та багато інших. Р. Купчинський є також автором пісні „Боже Великий", яка стала релігійно-національним гімном, а також текстом „Ода до пісні" (Пісню Велика, рідна пісню), до якої музику для хору оклав В. Безкоровайний. Усі ці пісні були в нас страху", „Вдарай мечем" та багато інших. Р. Купчинський є також автором пісні „Боже Великий", яка стала релігійно-національним гімном, а також текстом „Ода до пісні" (Пісню Велика, рідна пісню), до якої музику для хору оклав В. Безкоровайний. Усі ці пісні були в нас страху", „Вдарай мечем" та багато інших. Р. Купчинський є також автором пісні „Боже Великий", яка стала релігійно-національним гімном, а також текстом „Ода до пісні" (Пісню Велика, рідна пісню), до якої музику для хору оклав В. Безкоровайний. Усі ці пісні були в нас страху", „Вдарай мечем" та багато інших. Р. Купчинський є також автором пісні „Боже Великий", яка стала релігійно-національним гімном, а також текстом „Ода до пісні" (Пісню Велика, рідна пісню), до якої музику для хору оклав В. Безкоровайний. Усі ці пісні були в нас страху", „Вдарай мечем" та багато інших. Р. Купчинський є також автором пісні „Боже Великий", яка стала релігійно-національним гімном, а також текстом „Ода до пісні" (Пісню Велика, рідна пісню), до якої музику для хору оклав В. Безкоровайний. Усі ці пісні були в нас страху", „Вдарай мечем" та багато інших. Р. Купчинський є також автором пісні „Боже Великий", яка стала релігійно-національним гімном, а також текстом „Ода до пісні" (Пісню Велика, рідна пісню), до якої музику для хору оклав В. Безкоровайний. Усі ці пісні були в нас страху", „Вдарай мечем" та багато інших. Р. Купчинський є також автором пісні „Боже Великий", яка стала релігійно-національним гімном, а також текстом „Ода до пісні" (Пісню Велика, рідна пісню), до якої музику для хору оклав В. Безкоровайний. Усі ці пісні були в нас страху", „Вдарай мечем" та багато інших. Р. Купчинський є також автором пісні „Боже Великий", яка стала релігійно-національним гімном, а також текстом „Ода до пісні" (Пісню Велика, рідна пісню), до якої музику для хору оклав В. Безкоровайний. Усі ці пісні були в нас страху", „Вдарай мечем" та багато інших. Р. Купчинський є також автором пісні „Боже Великий", яка стала релігійно-національним гімном, а також текстом „Ода до пісні" (Пісню Велика, рідна пісню), до якої музику для хору оклав В. Безкоровайний. Усі ці пісні були в нас страху", „Вдарай мечем" та багато інших. Р. Купчинський є також автором пісні „Боже Великий", яка стала релігійно-національним гімном, а також текстом „Ода до пісні" (Пісню Велика, рідна пісню), до якої музику для хору оклав В. Безкоровайний. Усі ці пісні були в нас страху", „Вдарай мечем" та багато інших. Р. Купчинський є також автором пісні „Боже Великий", яка стала релігійно-національним гімном, а також текстом „Ода до пісні" (Пісню Велика, рідна пісню), до якої музику для хору оклав В. Безкоровайний. Усі ці пісні були в нас страху", „Вдарай мечем" та багато інших. Р. Купчинський є також автором пісні „Боже Великий", яка стала релігійно-національним гімном, а також текстом „Ода до пісні" (Пісню Велика, рідна пісню), до якої музику для хору оклав В. Безкоровайний. Усі ці пісні були в нас страху", „Вдарай мечем" та багато інших. Р. Купчинський є також автором пісні „Боже Великий", яка стала релігійно-національним гімном, а також текстом „Ода до пісні" (Пісню Велика, рідна пісню), до якої музику для хору оклав В. Безкоровайний. Усі ці пісні були в нас страху", „Вдарай мечем" та багато інших. Р. Купчинський є також автором пісні „Боже Великий", яка стала релігійно-національним гімном, а також текстом „Ода до пісні" (Пісню Велика, рідна пісню), до якої музику для хору оклав В. Безкоровайний. Усі ці пісні були в нас страху", „Вдарай мечем" та багато інших. Р. Купчинський є також автором пісні „Боже Великий", яка стала релігійно-національним гімном, а також текстом „Ода до пісні" (Пісню Велика, рідна пісню), до якої музику для хору оклав В. Безкоровайний. Усі ці пісні були в нас страху", „Вдарай мечем" та багато інших. Р. Купчинський є також автором пісні „Боже Великий", яка стала релігійно-національним гімном, а також текстом „Ода до пісні" (Пісню Велика, рідна пісню), до якої музику для хору оклав В. Безкоровайний. Усі ці пісні були в нас страху", „Вдарай мечем" та багато інших. Р. Купчинський є також автором пісні „Боже Великий", яка стала релігійно-національним гімном, а також текстом „Ода до пісні" (Пісню Велика, рідна пісню), до якої музику для хору оклав В. Безкоровайний. Усі ці пісні були в нас страху", „Вдарай мечем" та багато інших. Р. Купчинський є також автором пісні „Боже Великий", яка стала релігійно-національним гімном, а також текстом „Ода до пісні" (Пісню Велика, рідна пісню), до якої музику для хору оклав В. Безкоровайний. Усі ці пісні були в нас страху", „Вдарай мечем" та багато інших. Р. Купчинський є також автором пісні „Боже Великий", яка стала релігійно-національним гімном, а також текстом „Ода до пісні" (Пісню Велика, рідна пісню), до якої музику для хору оклав В. Безкоровайний. Усі ці пісні були в нас страху", „Вдарай мечем" та багато інших. Р. Купчинський є також автором пісні „Боже Великий", яка стала релігійно-національним гімном, а також текстом „Ода до пісні" (Пісню Велика, рідна пісню), до якої музику для хору оклав В. Безкоровайний. Усі ці пісні були в нас страху", „Вдарай мечем" та багато інших. Р. Купчинський є також автором пісні „Боже Великий", яка стала релігійно-національним гімном, а також текстом „Ода до пісні" (Пісню Велика, рідна пісню), до якої музику для хору оклав В. Безкоровайний. Усі ці пісні були в нас страху", „Вдарай мечем" та багато інших. Р. Купчинський є також автором пісні „Боже Великий", яка стала релігійно-національним гімном, а також текстом „Ода до пісні" (Пісню Велика, рідна пісню), до якої музику для хору оклав В. Безкоровайний. Усі ці пісні були в нас страху", „Вдарай мечем" та багато інших. Р. Купчинський є також автором пісні „Боже Великий", яка стала релігійно-національним гімном, а також текстом „Ода до пісні" (Пісню Велика, рідна пісню), до якої музику для хору оклав В. Безкоровайний. Усі ці пісні були в нас страху", „Вдарай мечем" та багато інших. Р. Купчинський є також автором пісні „Боже Великий", яка стала релігійно-національним гімном, а також текстом „Ода до пісні" (Пісню Велика, рідна пісню), до якої музику для хору оклав В. Безкоровайний. Усі ці пісні були в нас страху", „Вдарай мечем" та багато інших. Р. Купчинський є також автором пісні „Боже Великий", яка стала релігійно-національним гімном, а також текстом „Ода до пісні" (Пісню Велика, рідна пісню), до якої музику для хору оклав В. Безкоровайний. Усі ці пісні були в нас страху", „Вдарай мечем" та багато інших. Р. Купчинський є також автором пісні „Боже Великий", яка стала релігійно-національним гімном, а також текстом „Ода до пісні" (Пісню Велика, рідна пісню), до якої музику для хору оклав В. Безкоровайний. Усі ці пісні були в нас страху", „Вдарай мечем" та багато інших. Р. Купчинський є також автором пісні „Боже Великий", яка стала релігійно-національним гімном, а також текстом „Ода до пісні" (Пісню Велика, рідна пісню), до якої музику для хору оклав В. Безкоровайний. Усі ці пісні були в нас страху", „Вдарай мечем" та багато інших. Р. Купчинський є також автором пісні „Боже Великий", яка стала релігійно-національним гімном, а також текстом „Ода до пісні" (Пісню Велика, рідна пісню), до якої музику для хору оклав В. Безкоровайний. Усі ці пісні були в нас страху", „Вдарай мечем" та багато інших. Р. Купчинський є також автором пісні „Боже Великий", яка стала релігійно-національним гімном, а також текстом „Ода до пісні" (Пісню Велика, рідна пісню), до якої музику для хору оклав В. Безкоровайний. Усі ці пісні були в нас страху", „Вдарай мечем" та багато інших. Р. Купчинський є також автором пісні „Боже Великий", яка стала релігійно-національним гімном, а також текстом „Ода до пісні" (Пісню Велика, рідна пісню), до якої музику для хору оклав В. Безкоровайний. Усі ці пісні були в нас страху", „Вдарай мечем" та багато інших. Р. Купчинський є також автором пісні „Боже Великий", яка стала релігійно-національним гімном, а також текстом „Ода до пісні" (Пісню Велика, рідна пісню), до якої музику для хору оклав В. Безкоровайний. Усі ці пісні були в нас страху", „Вдарай мечем" та багато інших. Р. Купчинський є також автором пісні „Боже Великий", яка стала релігійно-національним гімном, а також текстом „Ода до пісні" (Пісню Велика, рідна пісню), до якої музику для хору оклав В. Безкоровайний. Усі ці пісні були в нас страху", „Вдарай мечем" та багато інших. Р. Купчинський є також автором пісні „Боже Великий", яка стала релігійно-національним гімном, а також текстом „Ода до пісні" (Пісню Велика, рідна пісню), до якої музику для хору оклав В. Безкоровайний. Усі ці пісні були в нас страху", „Вдарай мечем" та багато інших. Р. Купчинський є також автором пісні „Боже Великий", яка стала релігійно-національним гімном, а також текстом „Ода до пісні" (Пісню Велика, рідна пісню), до якої музику для хору оклав В. Безкоровайний. Усі ці пісні були в нас страху", „Вдарай мечем" та багато інших. Р. Купчинський є також автором пісні „Боже Великий", яка стала релігійно-національним гімном, а також текстом „Ода до пісні" (Пісню Велика, рідна пісню), до якої музику для хору оклав В. Безкоровайний. Усі ці пісні були в нас страху", „Вдарай мечем" та багато інших. Р. Купчинський є також автором пісні „Боже Великий", яка стала релігійно-національним гімном, а також текстом „Ода до пісні" (Пісню Велика, рідна пісню), до якої музику для хору оклав В. Безкоровайний. Усі ці пісні були в нас страху", „Вдарай мечем" та багато інших. Р. Купчинський є також автором пісні „Боже Великий", яка стала релігійно-національним гімном, а також текстом „Ода до пісні" (Пісню Велика, рідна пісню), до якої музику для хору оклав В. Безкоровайний. Усі ці пісні були в нас страху", „Вдарай мечем" та багато інших. Р. Купчинський є також автором пісні „Боже Великий", яка стала релігійно-національним гімном, а також текстом „Ода до пісні" (Пісню Велика, рідна пісню), до якої музику для хору оклав В. Безкоровайний. Усі ці пісні були в нас страху", „Вдарай мечем" та багато інших. Р. Купчинський є також автором пісні „Боже Великий", яка стала релігійно-національним гімном, а також текстом „Ода до пісні" (Пісню Велика, рідна пісню), до якої музику для хору оклав В. Безкоровайний. Усі ці пісні були в нас страху", „Вдарай мечем" та багато інших. Р. Купчинський є також автором пісні „Боже Великий", яка стала релігійно-національним гімном, а також текстом „Ода до пісні" (Пісню Велика, рідна пісню), до якої музику для хору оклав В. Безкоровайний. Усі ці пісні були в нас страху", „Вдарай мечем" та багато інших. Р. Купчинський є також автором пісні „Боже Великий", яка стала релігійно-національним гімном, а також текстом „Ода до пісні" (Пісню Велика, рідна пісню), до якої музику для хору оклав В. Безкоровайний. Усі ці пісні були в нас страху", „Вдарай мечем" та багато інших. Р. Купчинський є також автором пісні „Боже Великий", яка стала релігійно-національним гімном, а також текстом „Ода до пісні" (Пісню Велика, рідна пісню), до якої музику для хору оклав В. Безкоровайний. Усі ці пісні були в нас страху", „Вдарай мечем" та багато інших. Р. Купчинський є також автором пісні „Боже Великий", яка стала релігійно-національним гімном, а також текстом „Ода до пісні" (Пісню Велика, рідна пісню), до якої музику для хору оклав В. Безкоровайний. Усі ці пісні були в нас страху", „Вдарай мечем" та багато інших. Р. Купчинський є також автором пісні „Боже Великий", яка стала релігійно-національним гімном, а також текстом „Ода до пісні" (Пісню Велика, рідна пісню), до якої музику для хору оклав В. Безкоровайний. Усі ці пісні були в нас страху", „Вдарай мечем" та багато інших. Р. Купчинський є також автором пісні „Боже Великий", яка стала релігійно-національним гімном, а також текстом „Ода до пісні" (Пісню Велика, рідна пісню), до якої музику для хору оклав В. Безкоровайний. Усі ці пісні були в нас страху", „Вдарай мечем" та багато інших. Р. Купчинський є також автором пісні „Боже Великий", яка стала релігійно-національним гімном, а також текстом „Ода до пісні" (Пісню Велика, рідна пісню), до якої музику для хору оклав В. Безкоровайний. Усі ці пісні були в нас страху", „Вдарай мечем" та багато інших. Р. Купчинський є також автором пісні „Боже Великий", яка стала релігійно-національним гімном, а також текстом „Ода до пісні" (Пісню Велика, рідна пісню), до якої музику для хору оклав В. Безкоровайний. Усі ці пісні були в нас страху", „Вдарай мечем" та багато інших. Р. Купчинський є також автором пісні „Боже Великий", яка стала релігійно-національним гімном, а також текстом „Ода до пісні" (Пісню Велика, рідна пісню), до якої музику для хору оклав В. Безкоровайний. Усі ці пісні були в нас страху", „Вдарай мечем" та багато інших. Р. Купчинський є також автором пісні „Боже Великий", яка стала релігійно-національним гімном, а також текстом „Ода до пісні" (Пісню Велика, рідна пісню), до якої музику для хору оклав В. Безкоровайний. Усі ці пісні були в нас страху", „Вдарай мечем" та багато інших. Р. Купчинський є також автором пісні „Боже Великий", яка стала релігійно-національним гімном, а також текстом „Ода до пісні" (Пісню Велика, рідна пісню), до якої музику для хору оклав В. Безкоровайний. Усі ці пісні

Українці Трой...

(Закінчення зі стор. 1-01)

Українок Америки Трой і Ватерліт, Платова Станіслава Олександрівна і молоді. Багато жінок і дітей мали український одяг з вишивками. На парадному возі була оркестра І. Ротка, танцювальна група під керівництвом Я. Скаржинського з Трой. Були теж і танцюристи з Ватерліт: М. Кокур і І. Демчар. На возі сиділи на високому підніжжю, "Міс Україна", краля Трой, Леся Бобеля, вибрана на ювілейному бенкеті, та дві дівчини: Тереса Матейчук і Діана Наболова. Біля них малі діти в українських одягах. Цей український вів, перший раз у Трой, викликав зацікавлення серед американської публіки та здобув третє місце й нагороду. В українській

групи взяло участь понад 100 осіб, наші священики: парох УПЦ о. І. Куліш і адміністратор католицької парафії о. Крил. В. Андрушків, парох Копову. Інші етнічні групи не виступали окремо, але йшли зі своїми парафіями чи різними товариствами. В американському щоденнику "Таймс Рекорд" була прихильна згадка про українську колоритну групу та український парадний вів, що здобув третє місце. Наполегливо праця Ювілейного Комітету принесла успіх. Українські промисловці й купці та деякі громадяни зложили значну суму на покриття всіх витратів. Частину цієї суми призначено на вшитування великої культурної імпрези в цьому ювілейному році.

Відкривши конференцію, о. д-р М. Войнар передав ведення ранньої сесії д-рові Л. Добрянському, професорові Джорджтаунського університету і голові УККА. Рання сесія симпозиуму тривала від год. 11:30 до год. 1:30 по полудні. З черги проф. д-р Лев Добрянський представив першого доповідача, д-ра М. Яримовича, наукового доцента Військового Штабу і Адміністрації для Дослідів і Розвитку Енергії.

Д-р Яримович підкреслив значний вклад українських вчених в американську науку і технічний поступ, назвавши декілька імен визначних українців в ділянках стислих наук, а між іншими Тимошенка, Кістковського, Біланюка і Петришина, і згодом перейшов до теми своєї доповіді: "Проблема енергетики в сьогодинішній день".

Доповідач доводив, що протягом найближчих 60-ти років мусити людство знайти нові ресурси енергії поза нафтою, якщо воно хоче запобігти серйозній кризі. Нафта — на вичерпанні, її при цьому вживається у величезній кількості, сорок мільйонів бочок щодня. Зуживання енергії росте швидко, як само населення земної кулі.

Доповідач накреслює такі можливості розвитку нових резервів енергії і нові пошуки добування нафти і газу, добування нафти з інших елементів, переробка вугілля (якого масо доносить ще на дві сотні років), ядерна енергія, термо-ядерні реактори і сонячне тепло. Щоб отримати практично ці можливості використати, треба величезні засоби для ведення наукових дослідів, які в 1975 році досягли 5.3 бильйона доларів, хоча не всі ті гроші йдуть на наукові дослідів, але й на споріднені потреби. Тут треба і виховувати спільноту, щоб вона вожоро не відносила до таких дослідів і спроб використання нових джерел енергетики. Треба, наприклад, поборювати таке явище, як страх перед конструкцією ядерних реакторів. На думку доповідача, СССР випередив Америку в пошукуванні нових енергетичних можливостей.

Не зважаючи на якнайстаранніші зусилля, не все завжди вдається. Так і було з наступною доповіддю на симпозиумі. Д-р М. Борецький, високий урядовець Департаменту комерції, якого з черги представив проф. Добрянський, зі своєю темою, "Українські економісти в ЗСА" не був ознайомлений. Він не сказав ні де, ні над чим вони працюють, не згадав, що вони зробили, ні що вони написали.

Третім доповідачем, що його представив проф. д-р Л. Добрянський, був проф. д-р В. Трембіцький, дійсний член НТШ і професор Джерзі Сіті коледжу. Д-р Трембіцький говорив на тему: "Українські дипломатичні і консульські взаємини із ЗСА в роках 1917-1922".

Д-р Трембіцький розпочав із загального накреслення місії і посольства України до чужинних держав і намагання створити там постійні представництва. УНРеспубліка визнала 42 держави і 5 міжнародних організацій. В 1917-1918 році Україна була для Америки вповні "terra incognita", що її американські дипломати щойно вивчали на місці, в Києві. Секретар Ленсінг вважав Україну внутрішньою справою Росії. Страх перед німецьким імлітаризмом з одного боку, коли українці вважалося германофілами, а французьке і американське москвофільство і понофільство, з другого, не допускали до наві'язання нормальних взаємин між Києвом і Вашингтоном та визнання УНР 3'єднаннями Стейтми Америк. В деяких моментах навіть Франція і Англія часом ставилися позитивніше до України як Америки. Держави Антанти наголошували на необхідності реставра-

СИМПОЗИОМ...

(Закінчення зі стор. 1-01)

ції, "статус кво" із 1914 року і змагали до федерації з країнами з гомогенною та демакіна.

Легальні взаємини між ЗСА і УНР існували тільки від 18-го січня до 24-го лютого 1918 року, а поза цим вони були тільки фактичними з огляду на цілість промисловського і соціального державного департаменту. ЗСА інвестували в українську економіку 117 мільйонів золотих рублів, і це була відносно замала сума, щоб домогтися заважати на українсько-американських відносинах.

Подякувавши доповідачам, д-р Добрянський перевів коротку сесію питань і відповідей доповідачів з метою кращого роз'яснення навісвітних проблем. О год. 2-й по полудні переважно конференцію з уваги на обидву перекуску.

О год. 3-й по пол. проф. д-р М. Богатюк, як передсідник, розпочав пообідню сесію наукового симпозиуму. Д-р М. Богатюк — проф. Ле Мойн Коледжу в Сиракузах і дійсний член НТШ.

Першим доповідачем на пообідній сесії була п-д-р Галина Дуда з Гарвардського Наукового Центру. Вона говорила на тему: "Етнічні групи, їхні наукові інституції і плуралістичне виховання в ЗСА". Д-ю Дуда вчить в Нью Полс Коледжі.

Доповідачка ствердила, що в ділянці етнічного шкільництва в ЗСА поглиблюється підхід, що зміцнює етнічний характер і зацікавлення нових американських етнічних груп, які зростають в Америці, як: німці, поляки, греки, італійці, греки і китайці творили свої школи, але вони в більшості випадків загналися протягом двох поколінь через негативне наставлення оточення і брак фондів. Однак, в 1960-их роках в ЗСА побудилися зацікавлення в плуралізмі, прийшли і публічні фонди в допомогу, одначе етнічні школи все ж таки борються із матеріальними труднощами. Хоч атмосфера стала більше прихильною для плуралізму і етнічного виховання, то все ж таки в його некористі є брак основних порівняльних студій в тому відношенні, його ізоляційний характер і коначність тактичних спроб на приватні фонди спільноти.

Ці всі недомогання треба виправити, щоб уможливити для нього кращі перспективи на будуче.

Другим доповідачем пообідньої сесії був о. д-р М. Яримар, заступник голови НТШ, професор канонічного права Католицького Університету Америки, і голова Комісії НТШ для відзначення 200 років ЗСА і 100 років українського поселення на цьому континенті.

Отже д-р Яримар говорив на тему: "Основи української Католицької Церкви в Америці". Доповідач підкреслює, що на цю тему недавно написав чотири вичерпні докторські дисертації, що доказує глибоке зацікавлення нею.

Отже Яримар зазначив, що в основу розвитку Української Католицької Церкви в Америці лягла два найважливіші елементи, а саме, свобода релігії в ЗСА і канонічне право, яке забезпечує ріст помісних церков. Він розрізняє п'ять етапів цього розвитку: 1) Масова еміграція українців до Америки, котрі мали законний обов'язок зберегти свою помісність, навіть будучи під юрисдикцією латинського єпископату і духовенства; 2) Прихід жонатого священства, яке було спочатку під владою латинського єпископату, хоч латинський митрополит мав над ними найвищу юрисдикцію; 3) Назначення українського католицького єпископа, як генерального вікарія для населення цього об'єднання (єпископ Ортисський). До того часу українці католики були наразені на дискримінацію і шкани; 4) Встановлення повної єпископської сфари для Української Католицької Церкви і її повне виключення з-під будь-якої юрисдикції латинського єпископату; 5) Від П'єр-Венс-

кого Ватиканського Собору, відколи вищено докладніше становище помісних церков і винесено справу та можливість Українського Католицького Патріархату.

Наступним доповідачем, що його представив модератор пообідньої сесії проф. д-р М. Богатюк, був о. Фред Естачен, секретар митрополітичної консисторії Української Православної Церкви в ЗСА і ректор Православної Сімарії в Бавд Бруку. Він говорив про "Вклад Української Православної Церкви в розвиток української спільноти в ЗСА".

Доповідач ствердив, що перші прихильці з України до Америки прибули головним чином з Галичини та інших західних районів. Вони були католиками, але через несприятливе становище латинського клеру до уніятів, вони у великому числі перейшли на православ'я. Організовано православні громади, будовано церкви і закладено школи, де задержувалася душа українська єдність з глибокими родинними, моральними і релігійними традиціями.

По Першій світовій війні, втікаючи від большевицького переслідування, прибула православна українська еміграція зі східних областей, яка складалася вже із широким мас робітників і селян та інтелігенції. По Другій світовій війні Українська Православна Церква сильно підірвалася новими прихильцями. Постали списки митрополіти, нові парафії з новими школами, фіналові та інші інституції, культурно-релігійний центр в Бавд Бруку.

В умовних матеріалістичного оточення, Українська Православна Церква мусить творити громаду по правильному шляху, таваючи шкідливість абортів, контролюючи уродити, збоченість сексуальності та інші прогрізи модерного життя. Американські принципи свободи, рівності і справедливості у великій мірі допомогли розвитку УПЦ і уможливили їй зробити великий вклад в американське життя.

Другу частину пообідньої сесії наукової конференції мав перевести д-р М. Чирковський, науковий секретар НТШ в Америці, але тому, що він цього не міг зробити через інші зайняття, проф. д-р М. Богатюк згодився продовжувати свою функцію, як модератор симпозиуму, і з черги він представив наступного доповідача, д-р Ірину Петренко-Федішин, професора мистецтва Міського Університету Нью Йорку, яка прочитала доповідь на тему: "Олександр Архипенко і його вплив на модерне різьбярство".

Доповідачка знаменито скаржувалася скульптурну творчість Архипенка і його великий вплив. Архипенко втікав від і проти-ставлявся реалізму. Він черпав надхнення із старинних скитських і орієнтальних скульптурних зорів, живив геометричних форм, упрощених фігур і переходив до абстрактів. Під впливом кубізму Архипенко розвинув свій оригінальний стиль, уводячи в свою скульптуру легкість порожнього простору, уживання побіч традиційного дерева і каменю інших матеріалів, як скла, пластмаси і дроту; наголошуючи в своїх різьбах вишуканість і вгледення, та розмальовуючи свої різьби кольорами, що було давно забутою технікою. Він різнож живив трьох- і двоимірний підхід до комбінування скульптури зі світляними ефектами. Слов'янські і українські мотиви дуже часті у Архипенковому мистецтві.

Архипенковий вплив на модерне різьбярство величезний; його масово наслідували, вживаючи його нові засоби і методи в скульптурі, хоч були і намагання не призначити йому його оригінальності у підході. Це сталося щойно по його смерті.

Архипенко, як мистець був космополітом і хоч признавався до українства, він тим ні не гордився, ні не вважав цього важливим, будучи, однак захопленим американською свободою і американським поступом.

Проф. мистецтва Варшавської Академії мистець Пет-ро Андрусів був наступним доповідачем, який говорив на тему "Українські мистецтва в ЗСА".

ДОПОМОЖИ НАМ, БОЖЕ

(Закінчення зі стор. 2-01)

вложили в ту скарбницю все найкраще, що створив геній українського народу на протяженні тисячолітньої історії християнської України.

Нарешті, ми щасливі ствердити, що, за Твоєю допомогою, мільйон Емже, американські громадяни українського роду не заплямили своєї зрадою Америки або злочинною дією в її суспільному житті й імен їхніх гонимців знайти в релігійних злочинців або ворогів американської нації. Допоможи ж нам, Всемилостивий і Веселий! Амінь.

Появиться п'ятий том "Студії до історії українців Канади"

д-ра М. Марунчака

П'ятий том "Студії до історії українців Канади", кінцевий том в більшому студійному проєкті УВАН Канади вже вкотре появи-тьсся з таким змістом: Участь українців Канади в закріп-люванні української держав-ності в Європі та їхня акція на дипломатичному відтин-ку, зокрема ролі Місії ЗУНР в Канаді, Політика Народної Оборони, праця д-ра О. На-зарука і проф. І. Боберського в справі українського все-об'єднання в Канаді (Укра-їнський Центральний Комі-тет). Іміграційна політика української спільноти в Канаді після Першої світової війни а в цьому роля д-ра В. Вацько-ського і проф. І. Боберського та Товариства Опіки й інші.

П'ятий том "Студії до історії українців Канади" д-ра М. Марунчака, подібно як і попередній його чотири томи міститиме документальні й додаток матеріалів, що стосуються обговореної доби, в тому матеріалі також з державного архіву Оттави.

Крім цих п'яти томів "Студії до історії українців Канади", д-р М. Марунчак, як кінцевий автор великої двотомної загальної "Історії українців Канади" (1-ий том в 1968 р., 467 стор., 2-ий том в 1974 р., 512 стор.). Він також автор англійської історії "Де Українці Кенедіс: Е Гісторія", яка появилася у 1970 в одному великому томі (792 сторінки).

Крім цих монументальних праць, з-під пера згаданого автора, появилася низка розвідок, а то й більших дослідів, які працюють про українців в Канаді та діаспорі. Згадаймо тільки "Українці в СССР поз кордонами УРСР", "Українці в Румунії, Чехо-Словаччині, Польщі, Югославії", "В зустрічі з українськими піонерами Алберти", "Канадська Тероболь", "За незалежність Української Церкви в Канаді" та інші.

Всі ці видання можна надати в канцелярії УВАН Канади або в українських книгарнях.

Инф. УВАН

Відбулися єрейські похорони...

(Закінчення зі стор. 1-01)

Владичі дев'ять священиків Стефоровської Діоцезії.

Похорони відбувалися розпочалися о 9-й годині ранку в понеділок, 28-го, з катедрі Св. Володимирі на католицькій цвинтарі Св. Духа в Гамптонбурзі, Н. Я., де і поховано св. п. о. монс. Скульський, нещодавно раїше спочиває Остів. Вавелія, з усіма почестями, які прислужують душпастирстві. В Парастасі, Службі Божій або у відправках над Могилою брали участь під керівництвом Владичі Йосифа священика: оо. монс. Скульський — Петро Сиринський, Стефан Хресті, Йосиф Прийма, Еміль Монастирський, кавоніс Любомир Мурдрий та оо. Леон Моско, Омелян Шараневич, Ярослав Шуст, Роман Вілєцький, Юрій Вілєцький, Стефан Пінчак — францисканець; Петро Федорчук і Петро Огірко — декани, як також 93-річний отець-сенйор Петро Чавс. Були представники й іншонаціональні: оо. Карло Меттено, італієць; о. Філіпп, словак, та о. Леа Голдфелд, німець.

Св. п. о. Йосиф Скульський народився 16-го березня 1893 року у Львові в родині Петра і Амастії, ур. Анто-нів, Скульських. В році 1923-му закінчив Львівську Теологічну Семінарію та одружився тоді ж з Марією Редчук. Рукоположений на священника в 1930 році, успішно душпастирствовав в Україні, в Німеччині, Бразилії й ЗСА. Включно зі службою для військових, нещодавно раїше спочиває Остів. Вавелія, з усіма почестями, які прислужують душпастирстві. В Парастасі, Службі Божій або у відправках над Могилою брали участь під керівництвом Владичі Йосифа священика: оо. монс. Скульський — Петро Сиринський, Стефан Хресті, Йосиф Прийма, Еміль Монастирський, кавоніс Любомир Мурдрий та оо. Леон Моско, Омелян Шараневич, Ярослав Шуст, Роман Вілєцький, Юрій Вілєцький, Стефан Пінчак — францисканець; Петро Федорчук і Петро Огірко — декани, як також 93-річний отець-сенйор Петро Чавс. Були представники й іншонаціональні: оо. Карло Меттено, італієць; о. Філіпп, словак, та о. Леа Голдфелд, німець.

День Матері у 1-му Відділі СУА

Дня 8-го травня ц. р. в Українському Народному Домі в Нью Йорку відбулося традиційне для 1-го Відділу "Свято Матері", що його підготувала виховна референтка Євгенія Вацків.

Голова 11-го Відділу Леся Гой відкриваючи свято, привітала о. Шевчука та представниць з інших Відділів, подала програму свята, та попросила о. Шевчука перестити молитву. Отець Шевчук пісню до Матері Божої започаткував програму свята. Культурно-освітня референтка Лідія Магун відчитала реферат "Українські Матері на сторожі усього рідного".

Світличка 83-го Відділу СУА, під керівництвом учительки Ен Вацків, та опікунки Н. Думи, відіграли сцен-

ку "Квіти для Мамі". Андрій Сидор та Андрій Стусик декламували вірші. Відтак Андрій Стусик виконав та-нок, а Леся Копіць, Ірена Саляк, Маріяка, Галія та Іван Хомилюк декламували уривки в честь Матері. Англія на бандурі грав Олесь Фурда.

Під кінець діти світлички відповіли на запитання, що роздала квіти своїм рідним, найдорожчим матерям. Після програми за святоч-но застеленими столами відбулася гостина, що її приготувала господарська референтка П. Бровина з допомогою членів 1-го Відділу.

Отець Шевчук закрав програму цього великого свята Молитвою.

Михайлина Баран

Літературно-мистецька імпреза в Гартфорді

Гартфорд, Конн. (л ч). — Заходами ініціативної групи фундації ім. Івана Вагрянського тут 13-го червня ц. р. у залі Українського Народного Дому відбулася імпреза в честь всіх тих літературів і мистців, які своєю творчістю прихилились до розвитку культурних надбань українського народу.

Прибули гості з Востону й Нью Гейвену та інших довколишніх міст. Реферат про творчість Івана Вагрянського написав проф. Д. Кислиця, що, на жаль, не зміг прибути з Канади. Відчитав його і доповнив своїми спогадами проф. М. Воскобійник. Вагрянська творчість І. Вагрянського, як видатного письменника, поета, політика і державного діяча — це творчість велетенських зусиль борця гуманіста, яку доповідач оживив перед слухачами.

Іж. Л. Чудовський прочитав реферат про значення літератури на етапах національного відродження та надання фундації ім. І. Вагрянського.

У мистецькій частині вчора співачка Лариса Діак, супрово, виконала ряд народних пісень, а її сестра Ганна Раянок продемонструвала "Поєму про серце" — Вагрянського. Музичний супровід довершила молода піаністка Наталка Крейдер. На заклики інж. І. Законовротоного на Фундацію зібрано понад триста доларів.

У Видавництві Юліана Середняка вийшла друком ЗВІРКА ПОЕЗІЙ

Ірини Дибко

п. н.

„ПО СТЕЖИНАХ ДУШІ“

Ціна 3.00 дол.

Важлих замовити, просимо звертатися на таку адресу:

Iryna Dybko, 65 E. 6th Street, Clifton, N.J. 07011

Замість квітів на свічку поклади
св. п. Романа Купчинського
поручника УСС, активного борця за Волю України, Співача стрілецької слави, який ще за життя здобув найвищу нагороду, що її може дати нація, бо його композиції стали народними піснями.

на ФОНД ВИДАННЯ ЗБІРНИКА
ЙОГО ПІСЕНЬ

Співпрацівники п-н Тані Купчинської у фірмі	
Мирона Лепалюка	\$110.00
Наталія і Мирон Возняки	50.00
Ірена Мрич	50.00
Марія і Юліан Скафаріки	50.00
Іванна Джук	30.00
Марта і Олесь Турчин та М. Книжницька	30.00
Анна Чайківська	30.00
Роман Герасимович	25.00
Володимир і Володимир Гнатівські	25.00
Марія і Юрій Гончаренко	25.00
Анна і Юрій Лопатинські	25.00
ОБВ'Я — Станіслав Чікаго	25.00
Любомира і Михайло Печанські	25.00
Аріяна і Ярослав Терлецькі	25.00
Володимир Шарко	25.00
Мирон Шарко	25.00
Лілі і Богдан Курілки	20.00
Ганна і Ратич	20.00
Ярослава і Ярослав Гублі	20.00
Христина і Юрій Ференцевіч	20.00
Христина і Леонард Бонаковска	10.00
Дарія Вітанович	10.00
Софія Нуса Лепка	10.00
Христина і Юрій Масюки	10.00
Оксана і Юрій Мельничовіч	10.00
Ярослава і Ярослав Стасюки	10.00
В-во "Червона Калина" дякує ВП. Жертводавцям, імен- на яких будуть відмічені у Збірнику пісень.	
CHERYONA KALYNA	
Ukrainian Publications Cooperative	
P.O. Box 507, Church Street Station	
New York, N.Y. 10008	

ЩИРА ПОДЯКА

Прийшов сороковий день сповняний смутком часу, як Всевишній Господь покликав до себе у Вічність нашого Незабутного СИНА

ІВАНА ПЕТРА ШУПЛЯКА

в дні 26-го травня 1976-го року.
В цей сороковий день сповняний смутком часу, як Всевишній Господь покликав до себе у Вічність нашого Незабутного СИНА

Словені невимовним жалем і смутком, не маючи змоги особисто всім подякувати, хочемо цією дорогою висловити нашу вдячність і подяку всім нашим Рідним, Приятелям, Знайомим і Всім, хто виявив нам співчуття в цію-мо гору, що віддав останню прилугу Покійному, що облетів нам біля безмежний жалю. В першу чергу дякуємо Всесвітньому о. деканові А. Борелі і його співробітникам о. Г. Саганові в Джерзі Сіті, о. Л. Москові — управителі середньої школи в Стемфорд, його співробітнику о. Терлецькому, о. І. Бура з Трентону, за відправлення Панахиди в похоронному заведенні.

Службу Богу в церкві св. Петра і Павла відправили три священики: о. декан А. Борса, о. Г. Саган і о. Т. Гуманський — парох в Гадсон, Н. Я., друг Покійного, якого висловлюємо особливу подяку за прощальну, зворушливу до сліз проповідь.

Дякуємо Високородкобним Сестрам Вероніці, Філомені і Тересі за прихильну парохіальну школу, що Покійний був учнем; за їх участь в усіх відправах і дар на Службу Богу.

Дякуємо духовенству, Професорам і Студентам з коледжу св. Петра в Джерзі Сіті, Н. Дж. за останню прилугу Покійному.

Дякуємо членам Осередку СУМА і Станції Плясту за квіти і зорганізовану участь в Панахиді.

Дякуємо всім Громадянам за участь в похоронах, за квіти, вітання, молитви і дари на Службу Богу.

Доповідаючи голові місцевого Відділу УККА п. д-рові Е. Котічкови і п. Г. Бурі від Осередку СУМА, щира подяка за прощальні слова над відкритою могилою. Усі ці згадані і не згадані нами співчуття для нас словом, ділом чи молитвами, були для нас підтримкою у дні нашого невимовного горя і залишають у наших пам'яті назавжди.

Хай Вам усім найласкавіший Господь Бог сторицею нагородить!

ІЛІА — батько
МАРІА — мати
РОМАН і ВОЛОДИМИР — брати

Візит французького президента до Англії не приніс великого успіху

Лондон, Англія. — Перша візит французького президента до Великої Британії після 16-річної перерви, закінчився тут в четвер, 24-го червня, ц. р., тільки обопільними заявами обох сторін про неможливість поширення співпраці на політичному, економічному та культурному відношеннях, але без підписання жодних договорів чи зобов'язань між Францією і Великою Британією. Однак обидві сторони, за посередництвом окремою покликані комісії, зазначили, які є виправдані форми поширення співпраці між двома країнами, висловили переконання про неможливість такої співпраці і вже це саме робить візит французького президента Валері Жіскар д'Естена успішним. Одним з досягнень треба вважати домовленість президента Франції і прем'єр-міністра Джеймса Каллагана, що вони зустрічатимуться кожного року на переміні у Франції і Англії для обміркування загальної світової ситуації і обговорення тих проблем, які мають пряме відношення до обох країн. Перша така зустріч мала б відбутися вже цієї осені, коли Великобританія перебрала на себе керівництво над Європейським Економічним Ринком. Вже саме привітання Жіскара д'Естена на залізничній станції королевою Єлизаветою II і гала прийняття, влаштоване в королівському палаці з учасницями британських політиків, парламентаріїв і дипломатичного корпусу, вказує на те, що Британія залежить на відношенні добросусідських відносин між Францією і Британією.

Храмове свято в Ірвінгтоні

Дня 13-го червня ц. р. українська православна парафія св. Тройці в Ірвінгтоні влаштувала храмове свято св. Тройці. Вже з самого початку Богослуження, церкву вщерть наповнили члени парафії та гості з сусідніх церков, а головним чином Візантійська Мейплвуду.

Настоятель парафії о. митрат д-р Юрій Шумовський в послуженні з о. протодіаконом Всладимиром Поліщуком, голос і побожне служіння якого чарує кожного присутнього в церкві, — урочисто відправили св. Літургію. Вечірню з читанням належних святкових молитов.

Знаменитий хор св. Тройці Церкви ім. Борятинського, під проводом маестра церковних співів інж. Д. Олійника, в побільшеному складі, урочисто і по-містично відспівав Богослуження та молитви. Владика Митрополиту, Списко-

пату УПЦ, Американський держави, Матері нашій Україні, настоятелю, пані-матрі, церковному уряду, сестро св. Тройці. Вже з самого початку Богослуження, церкву вщерть наповнили члени парафії та гості з сусідніх церков, а головним чином Візантійська Мейплвуду.

Під час парафіяльного обіді, який відбувся зараз же після Богослуження, присутніх було понад 200 осіб. Кілька столів зайняли виключно гості — члени мейплвудської парафії св. Тройці на чолі з їхнім настоятелем о. Іваном Наконечним та пані-маткою.

Під час святкового обіді, який протягався досить довго, промовляли голова парафії інж. Д. Олійник, а також інж. Л. Гусак. У своїх промовах вони підкреслили велике значення порозуміння, співпраці та єдності членів обох сусідніх парафій у виконанні дітей та молоді та в організації спільних церковних культурно-освітніх імпровізацій. Отець Іван Наконечний та о. декан Богдан Желехівський звернули увагу присутніх на розбудову парафіяльного життя і праці в парафії св. Тройці під керівництвом настоятеля о. д-ра Ю. Шумовського та нового тут парафіяльного уряду над організацією церковно-релігійного, господарського та культурно-освітнього життя парафії, над організацією прекрасного хору завдяки мистецькій праці інж. Д. Олійника, закликаючи членів парафії св. Тройці до більшій праці над розквітом хоча маленької численної парафії, проте міцно єдиної і жертвенної. «Треба вірити», — у своїй проповіді сказав митрат Ю. Шумовський, що «Дух Святий, що зійшов на св. Апостолів у цей день, — об'єднав усіх нас під єдиним символом Христа, національного нашого прапора і герба в одну спільну Христову і національну громаду на шляху до спасіння наших душ та у визвольній боротьбі за незалежність і волю нашої Батьківщини».

Під час обіді присутні мали змогу прослухати мистецьку частину. Відомий

о. д-р Ю. Шумовський

HELP WANTED

INJECTION MOLDMAKERS

Experienced, salary open, excellent opportunity, overtime benefits.
20 Jones St., New Rochelle, N.Y.
(212) 892-4800
Ask for Fred

Operators

WILL TRAIN
Call (201) 773-7500
REGAL ENVELOPE

FX: HIGH DIE CUTTERS
Envelopes, day & night shifts.
Envelope experience preferred or will train.

Call (201) 773-7500
REGAL ENVELOPE

DO VINAYIMU

Джерзі Ситі, Н. Дж.
До винайму 6 свіжо відновлених

KIMHAT

Air cond., модерна кухня, автомат. відморож. холодильник, машина до миття посуду, кахляна лазничка, город, околиця Journal Square, чини — \$275.00. Тел. по 6-й год. веч. (201) 451-3387

Ivy Hill (Ньюарк)

Tuxedo Parkway, гарний 5 KIMH. АПАРТАМЕНТ 2 спальні, гараж, модер. кухня з кабінетом, нов. холодильник з фірмовим, добрі шафи, газова опалення, город, близько церкви, школи, склепа, автобусів. Чини \$240.00. Телефон: 9-5 по пол. (212) 279-7257, 8 веч. (201) 675-7823. Вільно від 1-го липня.

Ньюарк, Н. Дж.

Біля Мейплвуду
До винайму від 1 серпня 1976 5 KIMHAT з КУХНЕЮ
Дві спальні, газова опалення, централ. охолодження, білиз. наших церков і школи, склеп і автобусів. Телефонувати: (201) 675-7815

REAL ESTATE

НА ПРОДАЖ
НОВИЙ ДІМ
біля Союзівки, на оселі "Золота Осінь". — Deed & Title.
Оферти через Prospectus 708.
Інформація телефоном: (914) 626-7315

Увага! Вже появилася друком книжка

ІВАНА КЕДРИНА

Життя — Події — Люди

СПОМИНИ та КОМЕНТАРИ
LIFE — EVENTS — PEOPLE
MEMOIRS and COMMENTARY
Книжка у твердій темній-блакитній політичній обгортці, із золотими літерами, роботи мистця
БОГДАНА ВОЖЕМСЬКОГО.
724 сторінок. Ціна 20.00 дол.
Замовити можна в книгарському відділі при "Свободі", пересилаючи чек або поштовий переказ, долучуючи одного долара на кошти пересилки.
SVOBODA, 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07307

NEVER GIVE UP HOPE

J. MILLER'S PURE HERB COMPOUND #6
Helps Only Those Who Are In Need
SOOR STOMACH, ACID INDIGESTION, BELCHING, GAS PAINS, HEARTBURN, GETTING UP AT NIGHT, FOUL BREATH, BLEMISHES, SIMPLE HEADACHE, IRREGULARITY, ACES AND PAINS, CONSTIPATION.
SEND \$10.00 TO-DAY
If no Help within a few hours or, at the latest the next day, return the Package for full refund, OR
PICK UP PERSONALLY, 4TH FLOOR, ROOM 403
PHONE: (201) 642-0773
THE MILLER CO., INC.
790 BROAD STREET Dept. 41, NEWARK, N. J. 07102

Український Католицький Цвинтар
СВ. ДУХА, Hamptonburgh, N.Y.
По інформації прошу писати або тел.
(914) 476-0764
Holy Spirit Ukrainian Catholic Cemetery
25 Chestnut Street, Yonkers, N.Y. 10701

Увага! **Увага!**
В КНИГАРСЬКОМУ ВІДДІЛІ ПРИ "СВОБОДІ" можна вже закупити цікаве видання п. н. **"КАТАРАКТ — САТАРАСТ"** МИХАЙЛА ОСАДЧОГО в англійській мові
Переклад і редакція: МАРКО ЦАРІННИК
240 сторінок ціна 3.95 дол. з пересилкою
"SVOBODA"
81-83 Grand Street
Jersey City, N. J. 07303

Увага! Вже появилася друком два превеликі історичні документи:
"Денник Начальної Команди УГА" і суд над генералом М. Тарнавським
DIARY OF THE SUPREME COMMAND OF THE UKRAINIAN GALICIAN ARMY
Сторінок 326 — тверда оправа. Ціна 10.00 дол.
Замовити можна в книгарському відділі при "Свободі", пересилаючи чек або поштовий переказ, долучуючи 30 центів на кошти пересилки.
81-83 Grand Street Jersey City, N.J. 07303

ЗІСТАВЛЕННЯ ДАТКІВ
до 31 березня 1976 р. в канадських доларах на фонд

Енциклопедії Українознавства
ІТШ у Сарселі.

декларованих з нагоди зустрічі проф. д-ра Володимира К. БІЛЮНІЧА, головного редактора ЕУ, і його найближчого співробітника, д-ра Атанаса ФІГОЛІА, з українським громадянством Торонто в суботу, 8-го листопада 1975 р. Більш привабливо жертвувати подорож в думках, сидіти вже заплановано з декларованою квотою, а також загальною сумою фондів (під \$500 до \$999) чи меншості (під \$1,000 вгору) разом з попередньо вже сплаченими датами.

1. Винницький Остап і Наталя (2,500)	5,000
2. Вігусі Мірослав В. і Марія у пам'ять брата, бл. п. Вігуса Петра, 1,000, і бл. п. друзів, полк. Доліського Романа, пор. д-ра Ортинського Любомира, пор. Гандзюка Богдана і хор. д-ра Перожинського Анатолія 500, доі разом 2,625 (1,000)	2,500
3. Світло-Миколайська Кредитівка, доі разом 3,700, (1,000)	2,500
4. Із заповітання бл. п. Юрія Гарасимовича в пам'ять батька, д-ра Андрія, і брата, д-ра Олександра, д-ра Богдана і д-ра Романа	2,000
5. Комітет Українських Комбатантських Організацій у Торонто, прибуток із вечериць у листопаді 1975 р.	1,710
6. Гриник Володимир (339)	1,500
7. Фірма "Аккорд Вільдерс" (Яцик Петро і Вігус Мірослав), доі разом 5,500	1,315
8. Федчук Богдан і Стефанія, доі разом 1,100	1,050
9. Данкович Андрій	1,030
10. по \$1,000: д-р Вулак Степан, Грицишин Корніло (Брентфорд), д-р Даниїл Юрій, Дубини Василь і Марія, Закладська Наталя (доі разом 1,141), Івасиків Мірослав і Олена, Клюб Українських Професіоналістів і Підприємців (500), Кредитова С-ка "Вулучність" (доі разом 2,750), Українська Кредитова С-ка при УНО (доі разом 4,350), Кредитова С-ка "Союз", Курілові Дмитро і Анна (Судбури), Мартинювич Іван і Ярослава (Фло-рида), Пелеха д-р Юліан і Надія (200), Українська Гуртня ЮВІЕА, Саламонін Івасиль і Галина в пам'ять батька, Нестора Саламона, Шкільники Ілля і Павлина; усі разом	18,000
11. Синишин Богдан і Оріс, доі разом 1,000	900
12. Хоростів Ярослав у пам'ять дружини, бл. п. Ольги, і її сестри, бл. п. Марії Ташонас, доі разом 1,000	750
13. Войки д-р Осип і Галина, доі разом 1,000	650
14. Пішора Михайло	550
15. по \$500: д-р Антонович Данило (Ошана), Іванусів інж. Ярослав і Іванна (Едмонтон), у пам'ять бл. п. брата пані Іванусів, д-р Кос Віра в пам'ять чоловіка, бл. п. інж. Коса Михайла, Костюки Роман і Анна, Крамарчук Богдан і Марія, Кредитова С-ка при Церкві Покрова Пресв. Богородиці (доі разом 1,675), мгр. Маршак Люба в пам'ять пропавшого без вісти при війні 2-ої світової війни чоловіка, д-ра Романа Маршак, Платоса Крамнича "Плат" (доі разом 1,000), інж. Тарнавський Омельян, у пам'ять батьків Богдана з Глібовичів і бл. п. о. Якова Тарнавського (100), мгр. Федорів Василь (доі разом 1,500); усі разом	5,000
16. Шафранюк Михайло й Ярослава, доі разом 1,000	400
17. Тарнавський інж. Омельян і Олександра, доі разом 500	363
18. по \$300: Кім Платунок при Платовій Станції в Торонто (доповнення до 12,000), Пішора Степан, Свободян Ярослав, Тисля Роман і Скоць Олександр; усі разом	1,200
19. інж. Гамула Петро — збірка на новосілі: \$30 інж. П. Гамула, В. Скорупський \$20, по \$10: інж. Я. Ва-зюк, В. Вурак, інж. С. Гамула, інж. Е. Дуткевич, інж. О. Іванусів, інж. М. Коростів, д-р Ю. Курис, інж. В. Луця, д-р Л. Литвин, мгр. В. Максимець, В. Марко, інж. В. Мороз, інж. В. Підгайний, інж. В. Яцук, інж. Р. Романчук, д-р В. Сірий, інж. Я. Соколик, П. Шкільник, інж. Н. Чорний, по \$5: інж. Р. Венес, інж. П. Вубела, інж. В. Ковалик, інж. І. Демківська, інж. І. Вербовський, інж. М. Кміт, інж. Т. Трусович; усі разом	235
20. Головата Юлія і діти, в пам'ять чоловіка і батька, бл. п. Петра Головата, доі разом 1,118	250
21. інж. Коземчук Василь і Марія, Панич Юрій, мгр. Раковий Роман, Репляк Григорій і Марія, доі разом 306, Український Центр (Лондон), Церква Успіння Пресв. Богородиці, Міссісага, Онтаріо; усі разом	1,600
22. Платоса Станція Вініпег, збірка (91 + 71.25)	162
23. Марушак інж. Дмитро і мгр. Марія, доі разом 300	150
24. по \$100: д-р Ваб'як Володимир, Ст. Томас, Водна-рук Лідія, Братство Українців Католиків при Парафії св. о. Миколая, Вугелі Андрій і Галина, інж. Вадиш Василь, Вериги мгр. Василь і Оксана, Голод Харита, Гембатюк Осип, Впр. аладина Мико-ла Дебрін (Лондон), Засуляк Стефанія, о. Зайч Андрій (Вінніпег), Манітоба, Зіневич Володи-мир, Австралія, Ковальчук Іван і Олександра, Когут Марія, у п'яту річницю смерті мужа, бл. п. Тараса, Колісників Роман і Галина, Кредитова С-ка "Вільна Українська Громада", Кредитова С-ка при Парафії св. свм. Йосафата, мгр. Кузь Володимир, доі разом 200, Маджкові д-р Володимир і Богдан, Міркуш Антія, інж. Селешко Михайло, д-р Моспанюк Антія, Падиків Іван і Ольга, Сірий д-р Василь і Одарка (Ватерлоу, Онтаріо), Сокольські д-р Остап і Зоряна, Сторушук д-р Роман і Мірослава, Ошана, Студентська Громада (Гамільтон), збірка Чолкан Євген, Чупринді Василь і Павлина, Шостак Іван, Шиманські д-р Григорій і Три-	

на, Шур Орест (Лондон, Онтаріо); усі разом	3,100
25. Митка Михайло	75
26. Ясінський Петро і Ольга	60
27. по \$50: Вергановський інж. Ярослав і Віра, мгр. Вин-ницький Дарія (доі разом 150), Ганьківський інж. Ас-кольд і Рома (доі разом 180), Кудил Петро і Ма-рія, Рибак Володимир і Іванна, Смерчинська Мар-ко і Уляна, д-р Федина Андрій, Хархаліс Микола і Ярослава, Шостак Іван; усі разом	450
28. Хархаліс Параскевія, в пам'ять брата Осипа Хар-халіса	30
29. по \$25: Вігусі Катря, Вігусі Люба, Галка О. інж. Луткевич Саген, інж. Друнечів В. (Ст. Катерин), Зобнін Віра, Каламуш Степан і Дарія, Кредитова С-ка у Віндзорі, Лещинський Микола і Юрія, інж. Луця Володимир, Олнороти мгр. Василь і Ярослава, Петришин Василіна, Романко Мірослав, Смерчинський Андрій, Смерчинська Христи-на, Фіткаш Михайло, Харакі Андрій і Стефанія; усі разом	425
30. по \$20: проф. Бабич Адам, Гриневич Олександр, Кло-фас Микола, д-р Трохименко Марта; усі разом	80
31. Михайлюк інж. Дмитро і Євдокія	15
32. по \$10: Ващук Борис, Винницький Ярослав, Ліщи-на Л., Луцька Оріс, Н. Н. Фресків Дмитро, Цыхак Семен, Шкільний Павло; усі разом	80
33. Градовський Е.	5
Разом задекларовано	\$51,185
Чистий прибуток із зустрічі 8. XI. 1975	\$ 6,009
Разом увесь прибуток	\$57,144
З поданих повиде деклараций залишається ще до ви-рівняння	\$ 9,461

34. ВЕНЕСЕЛІЯ — збірка інж. Федора Якимця: Припхані д-р Роман і Едмунд — \$108.50, по \$100: Якимці інж. Федір і Віра, д-р Андрій Яки-мець, по \$50: інж. Юрій Якимець, Живневські інж. Юліан і Леся, Покінські інж. Богдан і Ельвіра, Н. Н. жертводавець Кондратюк Степан — \$30, о. д-р Владевічський Дмитро — \$25; усі разом 563 |

35. ДАТКИ "ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА МОГИЛИ" таких громадян:	
1. бл. п. О. Максимів (в річницю смерті) Натії Дарія і Іван	10
2. бл. п. В. Ф. ЛЕНЧИНСЬКИЙ, Венесуелі: інж. Ф. Якимець — 100, інж. Ю. Живневський — 23.20, д-р Р. Припхан — 23.20, о. прот. Лотоцький — 18.60, Келечіч М. — 11.60, проф. А. Олійський — 11.60, Вондаренко П. — 4.65, Тимофій Г. — 2.35; усі разом	195
3. бл. п. О. Войчук (у першу річницю смерті): по \$10: Дячунин Д. (Борфало), Шпак С. (Гамільтон), Гу-саревич І., Гусаревич В., Татарин М., Гузан Я. Му-рарова О., Семенюк А.; усі разом	80
4. бл. п. Калитовський Теодор: Стахові Роман і Тео-філ	50
5. бл. п. Гарасимів Юрій: по \$50: д-р Залізняк М. з родиною, Валуцук Н. з родиною, по \$25: Велен-дія Л. і М. Д. Чижик з родиною, Шафранок М., Чолкан Р. — \$20, по \$10: Малирчин М. і К., Маце-люк Д., М. Сухар і А. Філь, по \$5: Зеленко А., Ві-гус К., Веднарський В.; усі разом	240
6. бл. п. мгр. Іванка Медвідська з Гамільтоном: по \$20: мгр. Кальба В. і О., Яцєви П. і Л., по \$10: Заклад-ська Н.; усі разом	50
7. бл. п. Павликовська Ірина: Луцька О.	10
8. бл. п. Бачинська Л.: Луцька О.	10
9. бл. п. інж. Грісєвський Юрій: мгр. Маршак Л. — 20, інж. Тарнавський С. — \$10; разом	30
10. бл. п. Микитчук Степан: д-р Засуля Р. — \$100, Восток О. — \$15, по \$10: Вонк Г., Засуля А., ред. Солоників В. і М., Закладська Н., Ясінська О., інж. Смерчинський О., д-р Малєцький М., проф. д-р Віланок П. і М., мгр. Микитчук К., Антонович В., Головаті Г. і Н., по \$5: Потічний Я., Голова-Рожелюк Г.; усі разом	235
11. бл. п. Левинський Василь-Софроніа: Верганов-ський інж. Ярослав і Віра	50
12. бл. п. проф. Залєський Тадей, Трентон: Шпанов-ський проф. Л. і М. — \$75, Негребецький д-р С. О. і Хр. — \$60, Оннікевич інж. В. і Н. — \$50, по \$25: Шпильові Хр. і В., Ружицька Р., по \$20: Стахоки Л. і М., Віланок-Дулаш М., Левинський І.; Батьків-ський Комітет Школи українознавства при Україн-ському Народному Домі у Трентоні — \$15, по \$10: проф. Залєський О., Храплива С., Костюки мгр. І. і Г., Дибайло П., Крупа д-р Т. та Л., Шурі мгр. Л. і О., інж. Мельничук М., Купчинська М., Онніке-вич Л. В. і В., д-р П. Віланок, інж. Левинський Р., по \$5: Рудь Т., Веремієвич М., д-р Сендзік Т., Падок В., Брінгдєр І.; усі разом	442
13. бл. п. Вілас Ярослав, Когова, ЗСА: по \$20: Віто-няк Л., Вуличко О., дир. Куций В., Рощко С., по \$10: Закладська Н., Гошуляк М., Ясінська О.; усі разом	110
14. бл. п. Дрозд Степан: Сосновська Оксана	50
Разом "ДАТКИ ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА МОГИЛИ"	\$ 1,565

Від імені Осередку НТШ — Сарселі у Франції і від імені Управи Патронату в Торонто складаємо нашу найширшу подяку всім нашим жертвним громадянам, а зокрема організаторам 19-ти зустрічей, які відбулися восени 1975 р. в Канаді і ЗСА, за їхнє старання, труд і фінансову допомогу з метою уможливити нашим науковцям здійснити задіяння газети ЕУ, того важливого наукового твору, який назавжди залишиться документом нашої незалежності і правди про Україну. Також дякуємо нашій українській пресі і нашим радіо-програмам у ЗСА і Канаді за вмілі і майже безкоштовну підтримку нашої збіркової акції на потреби Енциклопедії Українознавства доцільною і успішною пропагандою.

Усіх фондаторів (з датами від \$500 до \$999) і меншості (з датами від \$1,000 вгору), як і індивідуальних, так і організації, просимо прислати нам якнайшорше свої короткі життєписи чи історії організації і установ, як також відповідні знімки (вирази, чорно-білі) для поміщення у бюлетені п. н. "Вісті із Сарселі", а також окремо в додатку до 8-го тому ЕУ/2.

Про цілість проведеної в Канаді і ЗСА восени 1975 р. збір-ки на потреби ЕУ буде повідомлено у найближчому числі (ч. 17) бюлетеню "Вісті із Сарселі", що вкортці пов'яється друком.

Дальні дані на фонд Енциклопедії Українознавства НТШ просимо посылати на адресу Патронату НТШ-Сарселі у Торонто: PATRONAT NTSN, c/o Mr. E. F. BOYLS, 16 BRACONDALE HILL RD., TORONTO, ONT., CANADA M6G 3P4.

Торонто, 31 березня 1976 р.

УПРАВА ПАТРОНАТУ НТШ — Сарселі у Торонто

ПОВІДОМЛЕННЯ
Адміністрації "Свободи"
ПОВІДОМЛЯЄМО ВСІ ОРГАНІЗАЦІЇ І ПОДИНОКІ ОСОБИ.
ЩО АДМІНІСТРАЦІЯ НЕ БУДЕ ПОМІЩУВАТИ ЖАДНИХ ОГОЛОШЕНЬ
ЯКЩО ПОПЕРЕДНІ РАХУНКИ НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯНІ.
Окремих листів в тій справі не будеться відписувати.

Від імені Осередку НТШ — Сарселі у Франції і від імені Управи Патронату в Торонто складаємо нашу найширшу подяку всім нашим жертвним громадянам, а зокрема організаторам 19-ти зустрічей, які відбулися восени 1975 р. в Канаді і ЗСА, за їхнє старання, труд і фінансову допомогу з метою уможливити нашим науковцям здійснити задіяння газети ЕУ, того важливого наукового твору, який назавжди залишиться документом нашої незалежності і правди про Україну. Також дякуємо нашій українській пресі і нашим радіо-програмам у ЗСА і Канаді за вмілі і майже безкоштовну підтримку нашої збіркової акції на потреби Енциклопедії Українознавства доцільною і успішною пропагандою.

Торонто, 31 березня 1976 р.

УПРАВА ПАТРОНАТУ НТШ — Сарселі у Торонто